REPLICĂ LA COMPETIŢIILE FEMININE DIN BUCUREŞTI, IAŞI ŞI TIMIŞOARA

„CUPA FETELOR DIN OLT"

Iată-ne, aşadar, în faţa unei noi iniţiative, de data aceasta aparţinînd unui judeţ cu o prezenţă mai puţin spectaculoasă în geografia sportului: întrecerea „Cupa fetelor din Olt".

Organizatorii — Consiliul judeţean pentru educaţie fizică şi sport Olt şi Consiliul judeţean al sindicatelor — şi-au propus (şi avem motive să aşteptăm un succes total) ca prin angrenarea tinerelor din întreprinderile slătinene în practicarea atletismului, ciclismului, handbalului, voleiului, tenisului de masă şi orientării turistice să redeştepte gustul pentru o serie de sporturi cu tradiţie şi pentru care există asigurată o bază materială corespunzătoare.

Ceea ce aduce nou „Cupa fetelor din Olt" (în comparaţie cu întrecerile similare din Bucureşti, Iaşi şi Timişoara — care s-au adresat numai tinerelor din municipiile respective) este faptul că iniţiativa a căpătat dimensiuni foarte largi, preconizîndu-se ca întrecerile să se desfăşoare pe raza întregului judeţ. Va fi, desigur, mai greu pentru organizatori, dar satisfacţia de a convinge cîteva mii de tinere de binefacerile sportului, de a le atrage într-o acţiune care să capete continuitate, va recompensa toate eforturile, oricît de mari ar fi ele. Fireşte, în această vastă întreprindere, punctele de sprijin vor trebui să fie responsabilii sportivi din grupele sindicale, precum şi consiliile asociaţiilor sportive. O masă cît mai mare de tineri — cu sprijinul organizaţiilor U.T.C., al comitetelor sindicatelor şi al conducerilor întreprinderilor — va trebui mobilizată, cu acest prilej, la efectuarea de muncă patriotică pentru amenajarea de baze sportive simple.

Regulamentul întrecerii prevede că au drept de participare tinere din întreprinderi şi instituţii, reprezentante ale asociaţiilor sportive. Este de dorit — în consecinţă — să se declanşeze o campanie susţinută de înscriere de noi sportive în asociaţii, asigurîndu-se astfel, pe de o parte un succes cît mai mare de participare, iar pe de altă parte întărirea asociaţiilor sportive.

Este cert că „tonul" dat de Consiliul municipal pentru educaţie fizică şi sport Bucureşti, primul care a lansat o competiţie adresată tinerelor fete — „Cupa Diana", a găsit un ecou favorabil. Nu încape nici o îndoială că şi alte judeţe vor îmbrăţişa iniţiativa şi, în funcţie de condiţiile locale, de posibilităţile materiale, îşi vor înscrie în planurile de muncă — în colaborare cu celelalte organizaţii cu atribuţii în domeniul sportului — acţiuni asemănătoare.

Ion GAVRILESCU

La analiză, întrecerea masculină

INCURSIUNE ÎN PARTEA DE JOS A CLASAMENTULUI

Am parcurs, în comentariile precedente, partea de sus a clasamentului campionatului masculin de handbal, coborînd, treaptă cu treaptă, primele 5 locuri, ocupate — cum este şi firesc — de formaţiile care s-au arătat la acest început de sezon mai bine pregătite, apte să treacă cu succes prin aprigele bătălii sportive, declanşate în cadrul competiţiei. Şi dacă meritele lor sînt, cum spuneam, deosebite, atunci nu-i mai puţin adevărat că şi celelalte competitoare au contribuit, într-o mare măsură, la crearea unui climat de întrecere echilibrată, în care cea mai mare parte a victoriilor s-au conturat de loc comod, abia în ultimele minute ale jocurilor şi numai după ce echipele fruntaşe au depus eforturi serioase.

Cu alte cuvinte, dorim să precizăm că şi formaţiile aflate în zona de jos a clasamentului au fost — este drept, nu în permanenţă — „personalităţi", am zice, ale campionatului, dînd acestei dispute un caracter spectaculos şi interesant. De pildă, pe locul VI al clasamentului se află DINAMO BRAŞOV (antrenor Ion Donca), o echipă cu foarte vechi tradiţii în handbalul nostru masculin (a fost, pe vremuri, şi campioană a ţării la handbal in 11, ceea ce, probabil, mulţi dintre actualii diriguitori ai sportului braşovean au uitat...) dar care a intrat în întrecere handicapată de accidentarea unuia dintre cei mai buni jucători ai săi (Schmidt) şi de (ceea ce este, de fapt, regretabil) lipsa de interes a organelor sportive locale faţă de handbalul masculin. În plus, Dinamo Braşov a avut marea neşansă să dispute în cadrul fiecărui turneu un meci cu echipa gazdă: la Cluj cu Universitatea Cluj, la Timişoara cu Politehnica Timişoara şi la Galaţi cu Politehnica Galaţi. În ciuda acestui lucru, echipa şi-a valorificat şansele, comportîndu-se din ce în ce mai bine şi acumulînd 6 puncte (pe turnee: I — 0, II — 2, III — 4), permiţîndu-şi chiar „luxul" de a învinge, la Galaţi, pe Universitatea Bucureşti, rezultat ce a constituit marea surpriză a campionatului.

La egalitate de puncte (6) cu Dinamo Braşov se află SPORT CLUB BACĂU (antrenor Mihai Horobăţ), formaţie renumită în handbalul nostru pentru maniera în care îşi apără şansele (în special pe teren propriu) şi care, obligată să evolueze de această dată numai în deplasare, a dovedit că poate să se comporte şi altfel. Avem impresia că dacă Constantinescu, principalul realizator al formaţiei (52 de goluri din cele 128 înscrise de echipă în 9 etape) nu ar fi fost accidentat la Galaţi, rezultatele băcăuanilor din acest turneu erau altele şi poate că şi punctele lor mai multe. Dar acestea sînt doar simple supoziţii, cert este faptul că S.C. Bacău a probat în unele jocuri valenţe tactice care au scos formaţia din stereotipul unui joc lent, cu tendinţa de a reţine mingea cît mai mult posibil şi cu finalizări dificile numai prin combinaţiile triunghiului **Avramescu - Cervenka - Gheorghevici**, ultimul fiind un pivot cu o mare experienţă competiţională. În acest campionat, jucătorii din Bacău au ştiut să pună în evidenţă şi forţa de şut a tînărului Constantinescu (un element cu mari perspective), să acţioneze atunci cînd era cazul cu doi pivoţi sau prin pătrunderi individuale realizate nu numai de Cervenka, ci şi de Păcuraru, Ostache sau Laub. Este un progres meritoriu, pe care-l consemnăm cu speranţa de a vedea S.C. Bacău devenind o echipă în adevăratul înţeles al cuvîntului. Posibilităţi, după cum se observă, există.

Una din plăcutele surprize ale campionatului a constituit-o pînă în prezent TROTUŞUL OR. GH. GHEORGHIU-DEJ, formaţie proaspăt promovată şi care a abandonat repede rolul de „victimă" sigură a întrecerii. Handbaliştii antrenorului Mihai Pintea au pornit tare (turul I — 3 p, turul II — 2 p, turul III — 0 p), dar apoi şi-au trădat repede slăbiciunile, dintre care cea mai mare este aceea că echipa se află încă în formare, fără posibilitatea, deci, de a valorifica pe deplin calităţile jucătorilor noi sau vechi. Pauza care va surveni după turneul de la Bucureşti va fi de aceea binevenită pentru această formaţie, care va avea un cuvînt greu de spus în lupta din această zonă a clasamentului.

În sfîrşit, ultimele două locuri revin unor mai vechi cunoştinţe ale iubitorilor de handbal din ţara noastră: POLITEHNICA GALAŢI (antrenor Cezar Nica) şi POLITEHNICA TIMIŞOARA (antrenor Constantin Jude). În fond, ambele echipe se află pe poziţii ce reflectă destul de bine modul în care au pregătit sezonul. Gălăţenii, de bine de rău, au acumulat 5 puncte, în schimb colegii lor din Timişoara nici atît. Şi nici unii nici ceilalţi nu se pot plînge. Au disputat cîte un turneu pe teren propriu, spre deosebire de multe alte echipe, toate însă clasate înaintea lor! În orice caz ambele formaţii, dar mai ales Politehnica Timişoara (locul IV în campionatul trecut!) pot mai mult. Turneul care începe vineri în sala Floreasca şi care se anunţă mai pasionant ca celelalte, va putea da un răspuns în această direcţie.

Călin ANTONESCU

Prim plan

GEORGE FLORESCU

S-a născut la 18 februarie 1928, la Craiova. A început să practice tirul (probele de armă sport) în 1952, la clubul Steaua, avînd ca antrenor pe Dinu Vidraşcu. După doi ani se dedică probelor de talere, activînd la clubul Metalul (antrenor Dumitru Pineta). În cadrul lotului republican s-a pregătit sub îndrumarea lui Nicolae Săulescu, iar din 1957 sub cea a lui Grigore Ioanide. Din 1958 revine la Steaua, unde activează şi în prezent, instruirea fiindu-i asigurată în tot acest timp de antrenorul Grigore Ioanide. În acelaşi an a obţinut titlul de maestru al sportului.

Performanţe notabile: locul 6 la C.M. 1966, locul 5 la C.M. 1967, locul 2 la săptămîna preolimpică din Mexic (1967). Doi ani mai tîrziu, George Florescu devine dublu campion balcanic la talere şi skeet (Istanbul, 1969). Este campion al ţării la talere, titlu pe care l-a mai deţinut în cîteva rînduri.

Are categoria I de clasificare la şah.

Este licenţiat al Facultăţii de drept, salariat ca economist la Trustul de instalaţii şi montaj Bucureşti. Căsătorit, tatăl unei fetiţe de trei ani.

Spirit meticulos, extrem de calculat, medaliatul cu bronz al campionatelor mondiale de talere aruncate din şanţ impresionează printr-o gîndire profundă şi un calm imperturbabil. Datorită unui psihic foarte echilibrat, George Florescu are o deosebită putere de concentrare atît în timpul antrenamentelor cît şi pe parcursul competiţiei, indiferent de amploarea ei sau de condiţiile în care se desfăşoară. Cu o mare forţă de detaşare de tot ce se petrece în jur, campionul ţării, o dată intrat pe stand, gîndeşte fiecare moment, fiecare mişcare, este preocupat de un singur ţel: concursul. De altfel, istoria participării lui la recenta ediţie a C.M. de la Bologna nu face decît să confirme toate aceste calităţi.

Prezenţă singulară, fără vreun coechipier, fără sfaturile unui antrenor, în compania elitei specialiştilor cu arma de vînătoare, Florescu a reuşit să ajungă pe cea de a treia treaptă a podiumului premianţilor după o întrecere pe cît de pasionantă pe atît de epuizantă sub aspectul consumului de energie fizică şi nervoasă. După un debut mai slab, el nu mai ratează decît două talere în ultima manşă de 100 t (acumulînd 187 t, la un punct de cîştigător), iar în barajul de patru, ţintaşul român face ţăndări toate cele 25 de talere!

Dotat şi cu o mare capacitate de autocontrol în execuţie, Florescu şi-a dezvoltat cu discernămînt tehnica de tragere (poziţia, startul şi mişcarea la taler), ceea ce i-a adus un plus de siguranţă.

Vînător şi pescar pasionat, el îşi recuperează prin aceste activităţi consumul nervos după competiţii şi pregătiri intense.

Deşi trage de aproape 20 de ani, forţa pasiunii pentru activitatea sportivă e la fel de proaspătă. Paralel cu pregătirea lui ca sportiv de performanţă, George Florescu se ocupă cu pasiune şi cu rezultate promiţătoare şi de o grupă de juniori.

START ÎN NOUL AN SPORTIV ŞCOLAR

(Urmare din pag. 1)

ireproşabilă. Festivitatea, precum şi întrecerile au fost găzduite de Centrul şcolar de chimie, unde se află una dintre cele mai mari baze sportive din localitate. După festivitatea propriu-zisă, elevii sportivi ploieşteni s-au întrecut la atletism (100 m şi 4x100 m), volei, baschet şi handbal feminin. De asemenea, au avut loc întreceri de lupte, judo, box şi fotbal.

Tinerii sportivi din oraşul nostru au demonstrat încă o dată faptul că sportul le este un prieten foarte apropiat.

V. ALBU

PITEŞTI. Aproape 3 000 de elevi sportivi din municipiul nostru au participat la festivitatea prilejuită de startul în noul an sportiv şcolar. Festivitatea a avut loc pe stadionul „1 Mai". Cu acest prilej au luat cuvîntul tovarăşul **Vasile Cornel**, secretar al Comitetului municipal Piteşti al P.C.R., precum şi tovarăşul **Victor Popescu**, prim secretar al Comitetului municipal al U.T.C. În numele elevilor sportivi a vorbit **Relia Duculescu**, dublă campioană naţională şcolară şi de junioare la atletism.

În continuare, elevii sportivi piteşteni s-au angajat în reuşite întreceri de atletism, cros, tenis de cîmp, judo, minifotbal, volei, handbal şi tenis de masă, care au fost programate pe principalele baze sportive ale oraşului. Un frumos program a prezentat şi ansamblul de gimnastică al Liceului „Zinca Golescu" (fete). De notat că la întreceri au luat parte peste 40 de echipe însumînd aproape 600 de elevi sportivi.

Ilie FEŢEANU şi Al. MOMETE

TENIS

DINAMO CAMPIOANĂ LA ECHIPE

O dată cu disputarea meciurilor Dinamo — C.S.U. Construcţii, Progresul — Politehnica Cluj şi Steaua — Steagul roşu Braşov, campionatul naţional pe echipe s-a încheiat. Titlul a fost cucerit de tenismenii de la Dinamo pregătiţi de antrenorii Marin Bădin şi Aurel Segărceanu.

DINAMO — C.S.U. CONSTRUCŢII 11—[illegible]. În ultima întîlnire din cadrul campionatului republican pe echipe, dinamoviştii cu o formaţie incompletă, conduc după douăzeci de meciuri. Iudith Dibar Gohn şi S. Dron fiind indisponibili au fost înlocuiţi de juniorii Florenţa Mihai şi Alexandru Bădin. Au mai rămas patru jocuri restante, dar indiferent de rezultatul lor, echipa Dinamo poate fi considerată campioană a ţării pe acest an, punctajul acumulat pînă acum scutind-o de emoţii.

Rezultate mai importante: Gh. Boaghe — Alex. Bădin 6—0, 6—4; Agneta Kun — Mariana Nunweiller 6—1, 6—2; Florica Butoi — Florenţa Mihai 6—8, 5—7; Adriana Călina — Virginia Ruzici 6—2, 4—6, 4—6; Anca Floreşteanu — Mariana Simionescu 2—6, 5—7; I. Santei — Alex. Bădin 6—0, 6—3; Agneta Kun — Florenţa Mihai 6—3, 6—1; Florica Butoi — Mariana Nunweiller 3—6, 3—6; Adriana Călina — Mariana Simionescu 2—6, 1—6; Anca Floreşteanu — Virginia Ruzici 1—6, 3—6.

PROGRESUL — POLITEHNICA CLUJ 17—6. La capitolul surprize notăm victoria lui Lucian Boldor asupra lui S. Mureşan cu 6—3, 10—8 şi înfrîngerea cuplului Ecaterina Roşianu — S. Mureşan de către Vera Rado — L. Boldor cu 2—6, 7—5, 2—6. Aneta Verone, campioană la categoria a doua, a cedat, după un meci maraton, Luciei Tănăsescu cu 6—3, 7—9, 5—7. T. Ovici şi-a completat lista victoriilor din returul acestui campionat învingîndu-l pe I. Komoroczi cu 6—1, 7—5 şi pe L. Boldor cu 6—1, 8—10, 6—3. Alte rezultate: S. Mureşan — I. Komoroczi 7—5, 6—4; Ecaterina Roşianu — Vera Rado 6—4, 6—1; Z. Nemeth — I. Giurgiu 6—3, 6—8, 6—3; Vera Rado — Aneta Verone 6—3, 6—3;

STEAUA — STEAGUL ROŞU BRAŞOV 19—5. O partidă fără istoric, care a fost tot timpul la discreţia militarilor. Cîteva rezultate: C. Popovici — I. Kerekes 6—2, 6—1; C. Hărădău — G. Neacşu 6—3, 6—1; Eleonora Dumitrescu — Hermina Zurălău 6—1, 6—1; Aurelia Trifu — Felicia Bucur 6—1, 6—2; Eleonora Dumitrescu — Felicia Bucur 6—2, 6—2; Aurelia Trifu — Hermina Zurălău 6—1, 6—3; C. Hărădău — I. Kerekes 8—6, 6—1;

Sandu IONESCU

Formaţia echipei Dinamo, campioană a ţării. Rîndul de sus, de la stînga: Marin Bădin, *antrenor coordonator*, Alexandru Bădin, Ion Casapu, Mircea Breazu, Virginia Ruzici, Sever Dron, Iudit Dibar-Gohn, Mariana Nunweiller, Constantin Dima, Florin Manea, Aurel Segărceanu *antrenor; rîndul de jos, de la stînga:* Florenţa Mihai, Mariana Simionescu, Călin Ionescu. *Din imagine lipseşte* Viorel Marcu

SCORURI NORMALE ÎN DIVIZIA B

Duminică s-au disputat jocurile din cadrul etapei a V-a a campionatului de handbal, masculin şi feminin, divizia B. Iată rezultatele înregistrate:

FEMININ, **SERIA I:** Progresul Bucureşti — Voinţa Bucureşti 21—9 (8—5), Universitatea Iaşi — I.S.E.M. Buc. 9—8 (4—3), Chimia Făgăraş — Constructorul Buc. 6—6 (2—1), Chimia Buzău — Spartac Ploieşti 7—6 (4—3), Politehnica Galaţi — Voinţa Rădăuţi 8—7 (5—4).

SERIA a II-a: Voinţa Oradea — Textila Sebeş 12—10 (5—5), Constructorul Baia Mare — Voinţa Sighişoara 12—10 (8—4), Univ. II Timişoara — Jiul Petroşani 10—12 (4—8), Sparta Mediaş — Dermagant Tg. Mureş 12—8 (7—3), Constructorul Timişoara — C.S.M. Sibiu 18—9 (9—3).

MASCULIN, **SERIA I:** Voinţa Bucureşti — Chimia Tr. Măgurele 26—14 (15—6), A.S.A. Tg. Mureş — Comerţul Constanţa 16—10 (5—3), Rafinăria Teleajen — Chimia Făgăraş 24—17 (12—4), Relon Săvineşti — Agronomia Iaşi 26—17, Inst. Ped. Bacău — Tractorul Braşov 21—15 (7—8).

SERIA a II-a: A.S.A. Sibiu — Banatul Timişoara 26—16 (5—8), Metalul Copşa Mică — Timişul Lugoj 18—13 (8—3), Ştiinţa Petroşani — Ştiinţa Lovrin 15—14 (6—9), C.S.M. Reşiţa — Minaur Baia Mare 13—14 (6—7), Gloria Arad — Textila Cisnădie 20—14 (9—7).

RUGBY

Cine vrea să cîştige MÎINE, trebuie să aibă juniori buni ASTĂZI

(Urmare din pag. 1)

can, la 12 echipe de categorie A şi 40 de B, avem doar 16 echipe de juniori şi 8 de copii cu activitate competiţională permanentă. Deci, la 52, doar 24! Se poate afirma — nu numai prin prisma raportului de mai sus — că munca cu juniorii de 15—16 ani este deficitară. Este drept că în anul 1971, mai ales în vară, s-a făcut simţită preocuparea federaţiei de specialitate în munca cu juniorii. Este puţin însă faţă de ceea ce ar trebui şi răspunderea nu revine, nicicum, numai asupra acestui for. În ţară lipsesc cadre cu specializarea rugby, repartizarea pe teritoriu lasă de dorit şi, fatal, suferă însăşi munca de selecţie. Tineri cu un fizic adecvat pentru rugby, cu viteză de 11 sau 10,9 secunde pe 100 m, de pildă, neîndrumaţi, se îndreaptă numai spre atletism deşi la rugby, poate, ei ar valora mai mult. La Bucureşti, unde se face cel mai mult în ceea ce priveşte creşterea de rugbyşti avem numai două licee în care se joacă efectiv rugby (Liceul „Aurel Vlaicu" şi Liceul industrial de transporturi auto) şi doar 4 profesori care se ocupă intens de această disciplină — *Constantin Vasile, Mariana Lucescu, Sergiu Weisselberg* şi *Doru Dinulescu.* Ce să mai spunem de faptul că în programa şcolilor sportive din ţară — Timişoara, Constanţa, Cluj, Piteşti, Sibiu ş.a., rugbyul nu figurează?

ATUNCI, CE FACEM?...

Situaţia privind creşterea unor noi cadre de rugbyşti fiind cea arătată, nu este de mirare că formarea unor echipe de seniori sau supravieţuirea altora — din Petroşani, Constanţa, Cluj ş.a. — au sau au avut la bază transferul de jucători formaţi şi mai puţin apariţia unor juniori dotaţi, talentaţi. Şi atunci, firesc, apare întrebarea: ce facem?

Este, fără îndoială, în principal, de datoria Federaţiei române de rugby să se ocupe de problema juniorilor. Care, aşa cum susţineau interlocutorii noştri, *„ar fi bine să alcătuiască un plan de perspectivă pe 5—6 ani"*. În îndeplinirea obiectivelor ce şi le va propune, federaţia va trebui însă consistent ajutată, nu numai de Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor ci în special de către Ministerul Învăţămîntului. Dar fiindcă sîntem la acest capitol, nu putem să nu amintim de un fapt ce apare oarecum curios. La Institutul de educaţie fizică şi sport — în cadrul cursului de bază — se predau cunoştinţe privind multe sporturi, în afară de rugby. Şi — culmea — aici există pe post de asistent, cunoscutul internaţional René Chiriac, nevoit să-şi satisfacă pasiunea pentru rugby... arbitrînd!

În altă ordine de idei: n-ar fi de loc rău dacă s-ar studia propunerea de înfiinţare a unui campionat pentru tineret. În Franţa există un campionat al juniorilor mari — pentru tineri între 18 şi 21 de ani — întrucît se apreciază că juniorii sînt prea „cruzi" pentru a trece direct în meciurile cu seniorii.

TOAMNA SE NUMĂRĂ ŞI JUNIORII

Aflaţi la finele unei etape de muncă cu juniorii — se pregăteşte echipa ce ne va reprezenta în primăvara viitoare în turneul F.I.R.A., şi, bineînţeles, cadre pentru rugbyul românesc în general — am solicitat amănunte privind tinerii rugbyşti din lotul republican în pragul toamnei. Am aflat cu acest prilej că au fost selectaţi cei mai buni juniori din ţară, în vîrstă de 15—18 ani; unii sînt de pe acum talente certe pentru viitor: *M. Ionescu, C. Octavian, Varga, Paraschivescu, Stoica, Alexandru:* juniorii cu care s-a lucrat sînt din Bucureşti, Constanţa, Sibiu, Cluj, Suceava, Olteniţa, şi Braşov: pentru 10 posturi din echipă există titulari certi, pentru celelalte — cum ne spunea conf. univ. Nicolae Pădureanu, *„...porţile reprezentativei de juniori a României rămîn larg deschise".* Ceea ce bucură cel mai mult este faptul că lotul se compune dintr-un mănunchi de tineri serioşi, receptivi, cu calităţi umane foarte bune. Se duce lipsă de elemente cu viteză şi „masă" (kg/talie).

BOX

NICOLINA IAŞI A RENUNŢAT LA CAMPIONAT

EXPLICAŢIA UNUI „FORFAIT"

Clubul muncitoresc Nicolina Iaşi a pornit pe calea afirmării, înmănunchind un nucleu de sportivi şi activişti entuziaşti de la Uzina mecanică. Avînd destui adepţi bine cotaţi la scara valorilor din judeţ, şi nu numai aci, sportul cu mănuşi s-a situat în prim-planul preocupărilor conducerii clubului Nicolina-Iaşi. Fireşte, nu se preconiza o explozie spre marea performanţă, dar se avea în vedere că la şcoala profesională a uzinei învaţă 1 000 de elevi, că există deci o bună bază de selecţie şi, ca o consecinţă, se întrevedea posibilitatea alcătuirii unei echipe cu perspective de progres. Aceasta a şi fost raţiunea care a determinat conducerea clubului să ceară federaţiei de box, la 3 octombrie 1970, înscrierea formaţiei Nicolina Iaşi în divizia B a campionatului republican pe echipe.

— **Am prins curaj**, ne spune preşedintele clubului, **şi ne-am înscris, după cum ştiţi, în campionatul diviziei secunde.**

— Tocmai de aceea surprinde „forfait"-ul dv. în întrecerea la care nu v-a obligat nimeni să participaţi. (Pentru a putea lupta în campionatul început la 4 septembrie, Nicolina avea datoria să confirme sau să infirme **din timp** participarea. Nedînd, însă, nici un semn de viaţă, ea a fost plasată în seria a doua, alături de Constructorul Galaţi, A.S.A. Bacău şi Portul Constanţa (Cimentul Medgidia).

— **E adevărat că se impunea să anunţăm din timp F.R. Box de hotărîrea noastră. Am fi evitat unele încurcături în seria a doua. Noi am făcut acest lucru în telegrama adresată federaţiei, dar abia la 26 august, arătînd că „deşi nu am confirmat participarea, totuşi am fost înscrişi".**

În fond, care sînt motivele absenţei ieşenilor? Motivul principal l-a constituit plecarea a nu mai puţin de 5 boxeri: Goldic, Molofei, Radu, Macovei — la Bacău, Agrigoroaie — la Bucureşti. Echipa s-a mai descompletat şi prin imposibilitatea de a urca în ring a lui Melinte (recentă fractură la picior) şi a lui Călin (tot din motive medicale). În această situaţie, antrenorii Matias (o normă întreagă), Florescu şi Cotidis (plătiţi cu ora) nu mai aveau ce face. Vorbind despre antrenori, preşedintele clubului a apreciat dorinţa acestora de a face din Nicolina o formaţie puternică, **dar regretă că îndrumarea tehnică din partea forului de specialitate este ca şi inexistentă, din moment ce de 4 ani, de cînd există clubul, nici un antrenor federal n-a găsit timp să se abată pe la Iaşi.**

C. RAICU
D. DIACONESCU
corespondent judeţean

CICLISM

UN FONDIST DOMINĂ... PISTA!

Din programul campionatelor naţionale de ciclism pe pistă s-au consumat toate probele clasice. A mai rămas doar cursa cu antrenament mecanic, a cărei dată de disputare a fost fixată pentru duminică 10 octombrie. Înainte de a discuta valoarea acestei ediţii a întrecerilor pe velodrom, implicaţiile ei în stabilirea ierarhiilor şi perspectivele pentru anul olimpic (toate acestea le vom dezbate într-un număr viitor), ne vom ocupa de performerii ei şi de înrîurirea pe care a avut-o participarea fondiştilor.

Cele mai bune rezultate au fost obţinute de către fondistul VASILE TEODOR şi pistardul ST. LAIBNER, fiecare dintre ei cucerind cîte două medalii de aur. Au mai îmbrăcat tricourile de campioni — în cîte o probă — *Florian Negoescu, George Negoescu, Marin Ioniţă* şi *Alex. Sofronie.* 14 concurenţi au urcat pe podiumul de premiere. Iată de altfel cum au fost repartizate medaliile:

	Loc I	Loc II	Loc III	Total
St. Laibner (Dinamo)	2	1	0	3
V. Teodor (Dinamo)	2	0	1	3
M. Ioniţă (Dinamo)	1	1	0	2
G. Negoescu (Steaua)	1	0	1	2
Fl. Negoescu (Steaua)	1	0	0	1
Al. Sofronie (Dinamo)	1	0	0	1
P. Dolofan (Steaua)	0	2	0	2
C. Gonţea (Steaua)	0	1	2	3
Cr. Tudoran (Steaua)	0	1	1	2
P. Soare (Steaua)	0	1	0	1
M. Ferfelea (Steaua)	0	1	0	1
I. Cernea (Steaua)	0	0	1	1
St. Ene (Steaua)	0	0	1	1
N. Gavrilă (Steaua)	0	0	1	1

Este evident că participarea fondiştilor la campionatele de velodrom a dat un plus de spectaculozitate competiţiei şi a contribuit la creşterea performanţelor. Să nu uităm că o formaţie alcătuită ad-hoc (cea a clubului Dinamo, la urmărire pe echipe) a cîştigat titlul naţional cu o performanţă remarcabilă — 4:44,3 — pentru condiţiile atmosferice (nefavorabile) din timpul evoluţiei şi pentru timpul scurt de pregătire pe care l-a avut la dispoziţie. Ce-ar zice federaţia de eventualitatea creării unei echipe de urmărire în care ponderea s-o aibă fondiştii?

TINERI RUTIERI ROMÂNI CONCUREAZĂ ÎN R. D. GERMANĂ

Cinci tineri rutieri români pleacă astă-seară spre Berlin pentru a participa la un concurs internaţional organizat de forul de specialitate din R.D. Germană. Este vorba de **„Concursul internaţional pentru tineret"** ce se va desfăşura între 7 şi 10 octombrie, şi la care vor lua parte — ca reprezentanţi ai României — **Nicolae Gavrilă (Steaua), Teodor Drăgan (Voinţa Bucureşti), Iosif Biro (C.S.M. Cluj), Valentin Hoţa (Mureşul Tg. Mureş) şi Eugen Imbuzan (C.S.M. Cluj).** Organizatorii au fixat un program foarte greu pentru tinerii rutieri: două manşe a cîte 3,5 km — contratimp individual pe munte şi 90 km bloc (joi), 30 km contratimp individual (vineri), 60 km circuit (sîmbătă) şi 120 km bloc (duminică). Cicliştii sînt însoţiţi de antrenorul federal, prof. Traian Dinuţ.

ORIENTARE TURISTICĂ

REZULTATE SCONTATE ÎN „CUPA IAŞULUI"

Cea de a VII-a ediţie a competiţiei de orientare turistică „Cupa Iaşului" a reunit la start peste 80 de concurenţi reprezentînd 18 cluburi din diferite oraşe ale ţării. Concursul s-a desfăşurat în zona dealului Repedea-Iaşi.

În general s-au înregistrat rezultate scontate: **Junioare:** 1. Voinţa Craiova (Sanda Pătroi-Maria Tîrsăgoiu); 2. Voinţa Iaşi I; 3. Voinţa Iaşi II; **juniori:** 1. Metalul roşu-Cluj (Al. Fey-A. Derzsey); 2. Nicolina Iaşi; 3. Voinţa Bucureşti; **tineret-feminin:** 1. Clara Szabo (Metalul roşu-Cluj); 2. Eva Szantay (Clujeana Cluj); 3. Ildico Horvaty (Voinţa Cluj); tineret-masculin: 1. C. Apăvăloaiei (Nicolina Iaşi); 2. I. Mutu (Voinţa Sibiu); 3. V. Sticea (Nicolina Iaşi); **seniori B:** 1. R. Schuller (Rulmentul Braşov); 2. D. Mărăcine (Voinţa Craiova); 3. St. Dobrea (Sănătatea Bucureşti); **senioare A:** 1. Piroşka Szabo (Metalul roşu-Cluj); 2. Cristina Simon (Clujeana Cluj); 3. Georgeta Liţă (Voinţa Bucureşti); **seniori A:** O. Lexen (Rulmentul Braşov); 2. M. Ţicleanu (Dacia Bucureşti); 3. Gh. Albici (I.T.B.-Bucureşti).

Trofeul atribuit de ziarul „Flacăra Iaşului" a revenit concurentului ieşean M. Vieru.

D. DUMITRU — coresp.

CĂLĂTORIA SPORTIVĂ—ELEMENT DE EDUCAŢIE

(Urmare din pag. 1)

puri, aceste pauze. În ultimă instanţă decizia aparţine conducătorilor loturilor de sportivi, fie ei activişti, antrenori, arbitri sau medici. De propria lor mentalitate, de atitudinea lor faţă de fenomenul cultură depinde reacţia sportivilor cînd li se propune să viziteze un monument istoric sau un muzeu. Poate fi oare de conceput — în condiţii fireşti — un sportiv care se întoarce acasă dintr-o călătorie în depărtări şi care nu ştie să povestească practic nimic despre locurile vizitate?

Din păcate, am văzut mulţi sportivi care în asemenea circumstanţe nu se ostenesc nici măcar să-şi procure un caiet în care să noteze cel puţin localităţile prin care au trecut, dacă nu şi nişte impresii personale. Am văzut sportivi apatici la mediul înconjurător, refractari la invitaţia de a cîştiga (nu de a pierde!) o oră într-o pinacotecă. Regretabil este faptul că uneori unii tehnicieni, mai vîrstnici, deci mai experimentaţi şi oricum cu veleităţi pedagogice, îi aprobă, pretextînd adesea oboseala fizică şi respingînd profitul spiritual evident. Şi mai rău este atunci cînd unii sportivi, refuzînd aportul culturii, nu precupeţesc eforturile pentru activităţi mercantile care-i transformă în bieţi comis-voiajori de plîns pentru micimea lor, şi atunci cînd îşi vînd marfa, şi atunci cînd o cumpără. Este absolut necesar ca asemenea activităţi laterale, ce nu au nimic comun nici cu sportul, nici cu cultura — (ba uneori iau forme de-a dreptul revoltătoare) — să fie stîrpite şi condamnate cu vehemenţă în sînul oricărui lot de sportivi care face deplasări.

Am insistat asupra acestor aspecte negative pentru că **socotim orice călătorie un element de educaţie.** Sportivul nu are voie să creadă că deplasarea sa poate fi altceva. **În fiecare avion, tren sau autocar ce pleacă cu sportivi se investeşte nu numai har tehnic, ci şi o taxă de cultură, o taxă de civilizaţie.** Taxele acestea trebuie onorate. Şi primii răspunzători de eficienţa investiţiei **sînt educatorii.** Deci, după meci sau între meciuri, unde mergem în primul rînd: la bazar? Nu! Ci la concertul lui X, la muzeul Y sau la monumentul lui Z.

La semnalele ziarului

Filmul sportiv fără traveling

Articolul intitulat **„Filmul cu tematică sportivă trebuie să devină un instrument activ în educarea tinerei generaţii"** — a apărut nu de mult în ziarul nostru — a găsit ecoul cuvenit, atît la Centrul Naţional al Cinematografiei, cît şi la Studioul cinematografic „Alexandru Sahia".

Iată ce ne răspunde, printre altele, C.N.C., forul celei de a şaptea arte din ţara noastră: **„Criticile formulate sînt întemeiate. Cele două filme: «Vin cicliştii» şi «K.O.»" nu s-au dovedit a fi pe gustul marelui public. Dar autorul articolului neglijează amănuntul că filmele cu temă sportivă ale lui Miheles şi Mureşan sînt producţia anului 1967 (lansate în reţeaua de cinematografie în anul 1968). Cauzele eşecului lor sînt complexe şi, evident, o conlucrare mai strînsă între Centrul Naţional al Cinematografiei şi Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport ar fi contribuit la înlăturarea unor lipsuri. Este adevărat că nici un film cu tematică sportivă nu se află în lucru, dar unele dintre scenariile citate sînt în atenţia direcţiei artistice a Studioului cinematografic Bucureşti".**

În continuare, în adresa C.N.C. se menţionează că filmul documentar pe temă sportivă cunoaşte o situaţie mai bună. Apoi ni se arată că a fost reţinută sugestia autorului ca ambele instituţii, C.N.C. şi C.N.E.F.S., să aibă o colaborare mai intensă pentru abordarea mai profundă a realităţilor mişcării sportive.

În răspunsul primit de la Studioul cinematografic „Alexandru Sahia" se menţionează oportunitatea apariţiei articolului susmenţionat şi deplinul acord privind problemele ridicate.

Noi Lereter şi Domide se nasc la Aradul Nou

Consiliul judeţean pentru educaţie fizică şi sport Arad ne aduce la cunoştinţă măsurile pe care le-a luat în urma apariţiei articolului: **„De ce Aradul nu mai reuşeşte să crească tineri fotbalişti de valoare?"** Ni se spune că s-a analizat cu simţ de răspundere situaţia existentă în ceea ce priveşte munca dusă cu copiii şi juniorii, constatîndu-se că în secţiile de fotbal nu se acordă atenţia cuvenită rezervelor de mîine ale fotbalului arădean. Biroul C.J.E.F.S. Arad a iniţiat în acest sens un complex de măsuri menite să impulsioneze munca de pregătire a micilor fotbalişti. Reorganizarea grupelor de copii şi juniori de la centrul U.T.A. şi instituirea unei competiţii de selecţie, „Cupa U.T.A." — cu participarea a cîte 8 echipe de copii şi juniori — se înscriu pe această linie. De asemenea, asociaţiile sportive care activează în campionatul judeţean au fost obligate să înfiinţeze grupe de copii şi juniori şi să le asigure condiţii de participare la întreceri, comisia judeţeană de fotbal urmînd a se preocupa de instruirea unor tehnicieni pricepuţi pentru aceste grupe. La ora actuală, în judeţul Arad există o reţea largă de întreceri pentru cei mai mici fotbalişti. Astfel, activează în mod organizat 32 de echipe de copii şi 29 de juniori. În campionatul şcolilor generale din municipiul Arad sînt 18 formaţii, iar în judeţ — 30. Liceenii au campionatele lor, atît în Arad cît şi în judeţ, cu 6, respectiv 12 formaţii. La buna pregătire a echipelor mai contribuie şi organizarea unor competiţii ocazionale, cum sînt, de pildă, cupele iniţiate de ziarele „Flacăra roşie" şi „Banater Zeitung". Se extinde activitatea în cartiere, prin campionatul străzilor, în care se evidenţiază, în mod deosebit, cartierul Aradul-Nou.

„Biroul consiliului judeţean, comisia locală de fotbal urmăresc cu atenţie activitatea fotbalistică a tinerei generaţii, aplicarea măsurilor luate în vederea îmbunătăţirii radicale a acestei deosebit de importante laturi a muncii fotbalistice" — se spune în încheierea răspunsului trimis de C.J.E.F.S. Arad